

Nhân kỷ niệm 9 năm vụ khủng bố ngày 11 tháng 9 năm 2001 ở Hoa Kỳ, xin gửi tới thiêu một vài ý kiến để thảo luận một trung tâm ng Trung Quốc.

Đó là Trung Tâm ng Lưu Á Châu, 58 tuổi, hiện là chính ủy Học Viện Quân Sự của Quân Giải Phóng Nhân Dân Trung Quốc.

Một tòa nhà trong số tháp đôi WTC trong ngày bùng nổ công, 11 tháng 9, 2001

Cần hiểu rõ trong quân đội Trung Quốc, chính ủy coi như là người đi đầu để cho rằng Công Sản Trung Quốc không nên vội, có quy định hành động, khi có tranh chấp ý kiến giữa chính ủy và tổng thống trong bối cảnh huy thì ý kiến của chính ủy có ý nghĩa quyết định. Đó là nguyên tắc ‘Chính ủy tối ưu quyết định’, từng được ghi trong điều lệ của quân đội.

Người chỉ huy được xác định một cách đơn giản là:

“Ngang ngang thì thất bại nhanh chồm

Đầu đời chính sách, tay cầm chèo trống”

Nếu được biết Học Viện Quân Sự Trung Quốc là lò rèn luyện cao nhất của quân đội Trung Quốc, nên đào tạo một thế hệ lãnh đạo hậu, tức, không quân của quân giới phóng, sẽ thấy rõ vai trò và ảnh hưởng của Thế hệ Lưu Á Châu đối với nền thực và thế giới của sự quan trọng cao trong toàn quân nhà nước.

Chính vì vậy mà báo chí phương Tây nói đến Thế hệ Lưu Á Châu như một hiện tượng - a phenomenon - một nhân vật kỳ lạ, với những tác phẩm văn học, truyện ngắn, bài nói chuyện, bài trí tuệ phương văn luôn bộc lộ, có thể duy trì lập, rõ ràng, mạnh mẽ, ra ngoài mặt khuôn sáo giáo điều, thế giới là đức đạo, ít gì gì.

Đây đây là vài ý kiến của Thế hệ Lưu và cuộc khủng hoảng ngày 11 tháng 9 năm 2001 ở Hoa Kỳ.

Ông kể rằng sáng ngày 12 tháng 9 năm 2001, quanh nhà ông tại Bắc Kinh bỗng nghe thấy tiếng kèn trống nổi lên sôi nổi, ông nghĩ rằng thanh niên ăn mừng kết quả của đội bóng quốc gia đêm qua, nhưng không, một số thanh niên cho biết họ ‘ăn mừng Tháp Đôi, Trung Tâm Thương Mại Quốc Tế của Mỹ ở New York đã bị đánh sụp’.

Ông đầu bù n nhún ra một bộ mặt xa cách và văn hóa Trung Hoa hiện tại. Sao con người Trung Quốc - đang bào chữa ông - lại có thể đức ác, vô ý thức, vui mừng trước thảm họa khủng khiếp của đội bóng nổi danh này.

Ông giật báo sáng ra xem, tin trang nhất là: Các thế hệ trẻ và trung học ở Bắc Kinh tụ tập cho năm học mới. Không một dòng tin nào về Tháp đôi ở New York. Ông thất vọng. Văn hóa thông tin của Trung Quốc là vậy, dựa trên những tin vô ý nghĩa, còn những tin nghiêm túc thì tìm không ra.

Sau đó ông đọc tin, một đoàn nhà báo Trung Quốc đang thăm Hoa Kỳ đúng ngày 11/9. Khi họ đọc tin và thấy hình trên máy vô tuyến bên cạnh họ đang đâm đầu vào tháp đôi, khói bốc phồng ra, họ vui mừng bắt tay nhau, hoan hô mừng, trẻ con mừng ngàng, sáng suốt rồi phần nào của người Mỹ. Kết quả là cả đoàn đọc 'mời và nhận ngay', và đâm vào danh sách không bao giờ có thể trở lại nữa. Văn hóa Trung Quốc thì ư đồ đồ là thế, Tờ báo Lưu đầu bù n k t lư n.

Tờ báo Lưu ca ngợi nền văn hóa và văn minh Hoa Kỳ. Khi họ đang bày tỏ ra, một vài người trên đất Mỹ bày tỏ ra chuyện căm ghét người đồ Hời, lập tức họ đọc gì thích thú đáo, có người còn tặng cờ ng bên v các c s ng i Hời Giáo sinh s ng, không bày ra thù hay c p phá đáng tiếc.

Tờ báo Lưu cũng ca ngợi cảnh tượng hòa bình bày ra, người có tư tưởng lao động có thể có thể, có thể có thể, không có chen lấn, xô đẩy, giẫm đạp lên nhau, còn biết chờ theo 2 chiều, không bày tỏ c ng h n, rồi còn nh ng bày c cho đàn bà, trẻ con, người mù... Tất cả do có một nền văn hóa và văn minh ăn sâu vào nếp sống, vào tiềm thức, người bày tỏ trên đất Mỹ.

Tờ báo Lưu còn ca ngợi những hành khách Mỹ trên chiếc máy bay Boeing 767 khi bên cạnh họ bày tỏ c p đồ t bu ng lái, họ đã đọc tin Tháp Đôi bên cạnh chúng phá s p bày cách đâm đầu máy bay vào, họ đã hề nhau kháng cự, máy bay rơi ở vùng Pennsylvania.

Sau này đọc biết bên cạnh họ đã đâm đầu vào chiếc Boeing 767 này vào Nhà Trắng hoặc nhà Quốc Hội Hoa Kỳ. Tờ báo Lưu coi đó là lòng dũng cảm của công dân có văn hóa khi lâm nạn. Ông tỏ vẻ so sánh và kể chuyện ở Trung Quốc, khi phát xít Nhật tràn sang, có người chỉ có 7, 8 tên lính Nhật cầm tù và tước khí giới 3 vạn dân quân Trung Quốc, có người chỉ mất tên sĩ quan Nhật cùng tay sai cai quản cả một huyện.

Tại sao tờ báo họ Lưu lại có cách nhìn có vẻ đồ đáo như trên? Ông là người thân Hoa Kỳ, thân người Tây chẳng? Không hoàn toàn không.

Ông nói rõ, ông không thân Mỹ, cũng không thù ghét Mỹ, ông chỉ tìm hiểu Mỹ để học những điều tốt, để áp dụng những điều hay, lẽ phải, có lợi, bổ ích cho nước mình.

Ông có tinh thần phê bình rất cao, coi đó là một phẩm chất yêu nước, nhất là của tuổi trẻ.

Ông cho rằng Trung Quốc không có nhà tư tưởng đúng nghĩa, không có tư tưởng triết học mang tính khai phá, không có nền văn hóa nhân bản, chỉ có những 'mưu s' , với những mưu mô, thủ đoạn, những Gia Cát Lượng, Tào Tháo, Chu Du... Ông dám trích Mao Trạch Đông là người có 31 chiến tranh, trong đó 20 chiến tranh sai lầm, mang tính hủy diệt con người, tàn phá nhân, Ngũ phẩm, đốn Địch nhựt, Cách mạng Văn hóa Vô sản, tàn phá đất nước...

Tư tưởng Lưu có những kết luận rõ ràng, minh bạch. Ông kêu gọi mọi người nước, hãy áp dụng nền văn hóa, khoa học phương Tây, tiến bộ, nhân bản, hãy vận dụng theo chế độ pháp trị đa nguyên đa đảng kiểu Hoa Kỳ, nếu không có những cải cách chính trị - kinh tế - văn hóa - ngoại giao sâu rộng như thế, thì Trung Quốc sẽ không thể nào tránh khỏi sụp đổ bi đát như Liên Xô hồi 1991.

Tại sao Tư tưởng Lưu lại làm nhảm nhí đến thế?

Có thể đoán rằng ông dựa vào thế Con Ông Cháu Cha, con nhà nòi công sở, bề trên là chủ tịch nước Lý Tiên Niệm - 1 trong 8 nhân vật khai sinh ra nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa; những con cháu các ông làm khác vào làm giàu, học ngành luật, ông chỉ con đẻ ngành khác để con nước theo cách nghĩ riêng.

Ông được quý trọng còn vì sống ngay thẳng, bình dị, không hút thuốc, không uống rượu, không ăn nhậu, xuýt thăm đến với ông ăn cùng - cùng chỉn s, không nhận quà cáp của ai. Ông được nhiều, viết nhiều, suy nghĩ nhiều, biết nhiều thế giới, Anh, Nhật, Đức, Pháp... thế giới là giáo sư thế giới học Địch học Bắc Cali-M.

Cũng có phán đoán là ông được sống trong học ngấm của Thủ tướng Ôn Gia Bảo, người có tư tưởng cải cách, và ông không được ông Hồ Cẩm Đào tán thành.

Hội tư tưởng Lưu Á Châu rất đáng được nghiên cứu, trao đổi trong dịp 9 năm cuộc kháng chiến 11 tháng 9 năm 2001 ở Hoa Kỳ, trong tư tưởng niềm vọng linh của những nhân bị thảm, niềm đau thế giới chung của cả loài người văn minh.

